

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz.162 z późn.zm.) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r., poz. 1119 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, złożonego w Ministerstwie Rozwoju i Technologii w dniu 14 marca 2022 r., Nr rej. 26646/2022, przez:

(...)

ul. (...)

KRS: (...), NIP (...), REGON: (...)

reprezentowaną przez (...)

(...)

ul. (...)

KRS: (...), NIP: (...), REGON: (...)

uznają za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy zawarte w przedłożonym wniosku, że likwidacja przez syndyka składnika masy upadłości w postaci zapasu napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu w sposób uregulowany w art. 330a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U. 2003 nr 60 poz. 535) nie wymaga uzyskania uprzedniego zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, wydanego na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r., poz. 1119 z późn.zm.)

Uzasadnienie:

W dniu 14 marca 2022 r. Minister Rozwoju i Technologii otrzymał wniosek z dnia 07 marca 2022 r. spółki (...), reprezentowanej przez (...) o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz.162 z późn.zm.).

Wnioskodawca zwraca się z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, w sprawie dotyczącej tego, czy na likwidację przez Syndyka składników masy upadłości w postaci zapasu

napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu poprzez ich przejęcie przez wierzyciela na podstawie art. 330a ust.1 ustawy — Prawo upadłościowe konieczne jest uzyskanie przez Syndyka zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, tj. Ministra Rozwoju i Technologii.

Stanowisko wnioskodawcy:

W ocenie Wnioskodawcy w opisanym stanie faktycznym, likwidacja przez syndyka składnika masy upadłości w postaci zapasu napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu w sposób uregulowany w art. 330a prawa upadłościowego, nie wymaga uzyskania uprzedniego zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, wydanego zgodnie z art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą, który od 2007 roku prowadził działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży hurtowej i detalicznej produktów spożywczych premium pod własną marką, w tym alkoholi w ramach sieci sprzedaży — głównie za pośrednictwem sklepów stacjonarnych zlokalizowanych na terenie całego kraju. Główny przedmiot działalności upadłego zgodnie z PKD stanowi: 47.11.Z. - Sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych.

Na początkowym etapie sprzedaż ta prowadzona była na wydzielonych stoiskach w supermarketach (...), a następnie także w sklepach firmowych — w 2016 roku działało 47 tego rodzaju sklepów prowadzonych przez upadłego. Jednocześnie Spółka doznała trudności finansowych w związku z upadłością (...), która ogłoszona została (...) r., a to z uwagi na fakt, iż w/w podmiot posiadał wyłączność na sprzedaż towarów sygnowanych marką (...), co spowodowało m.in. wykluczenie upadłego z rynku finansowego oraz spadek sprzedaży. Powyższe doprowadziło do stopniowego wygaszania przez Spółkę działalności handlowej oraz trudności finansowych. W konsekwencji, w stosunku Spółki wszczęte zostało postępowanie restrukturyzacyjne, a następnie postępowanie upadłościowe, prowadzone przed Sądem Rejonowym (...). Postanowieniem z dnia (...), sygn. akt. (...), ogłoszona została upadłość Wnioskodawcy.

Syndykiem masy upadłości wyznaczono spółkę (...) z siedzibą w (...). W toku pełnionej funkcji Syndyk ustalił, iż w skład masy upadłości wchodzi towary, stanowiące pozostałości po

prowadzonej przez Spółkę w przeszłości działalności, w tym zapas napojów alkoholowych w postaci wódek, whisky i koniaków, tj. alkoholi o zawartości powyżej 18% alkoholu.

Jednocześnie Syndyk zweryfikował, że jeszcze przed ogłoszeniem upadłości Wnioskodawcy wygasły wszystkie udzielone Spółce zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. W związku z powyższym, Syndyk podjął działania mające na celu likwidację w/w składnika majątku upadłego w postaci alkoholi.

W dniu 23.11.2021 r. Syndyk wystąpił do Prezydenta (...) z wnioskiem o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych dla przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na dostarczaniu żywności. W odpowiedzi na złożony wniosek, Prezydent (...) udzielił Syndykowi zezwolenia na sprzedaż alkoholu w w/w trybie, zgodnie z art. 18(1) ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

W dniu 22.11.2021 r. Syndyk wystąpił do Sędziego-Komisarza w postępowaniu upadłościowym Spółki (sygn. akt: (...)) z wnioskiem o wyrażenie zgody na odstąpienie od sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego jako całości. Następnie, postanowieniem z dnia (...) r. Sędzia-Komisarz na podstawie art. 206 ust. 1 pkt 2 i art. 213 ust. 1 PU zezwolił na odstąpienie od sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego jako całości. Jednocześnie po ogłoszeniu upadłości Syndyk nie występował z wnioskiem o wyrażenie zgody na dalsze prowadzenie przez Syndyka przedsiębiorstwa upadłego.

Mając na uwadze opisany wyżej stan faktyczny, Syndyk wskazuje, co następuje.

Wskazać należy, iż przepisy prawa upadłościowego nakładają na Syndyka obowiązek przeprowadzenia likwidacji całego majątku upadłego, składającego się na masę upadłości, z której wpływy przeznaczone powinny zostać na pokrycie kosztów postępowania oraz zaspokojenie wierzycieli w jak najwyższym stopniu, zgodnie z art. 2 ust. 1 PU. Jako zasadnicze sposoby likwidacji składników masy upadłości, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego wskazane zostały ich sprzedaż z wolnej ręki lub w drodze przetargu lub aukcji (art. 311 ust. 1 PU).

Ponadto jako jeden z alternatywnych sposobów likwidacji wskazany został art. 330a ust. 1 PU. Zgodnie z powołanym przepisem: Jeżeli w skład masy upadłości wchodzi ruchomości, których nie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy, wierzyciel może przejąć na własność ruchomości wystawione na sprzedaż albo niektóre z nich w cenie nie niższej od połowy ceny oszacowania. Stosownie do brzmienia ust. 3 w/w przepisu: Oświadczenie o przejęciu będzie uwzględnione tylko wtedy, gdy wierzyciel jednocześnie z wnioskiem złoży całą cenę. Własność ruchomości przechodzi na wierzyciela z chwilą zawiadomienia go przez syndyka o przyznaniu mu przejętej rzeczy.

Mając na uwadze treść powołanego wyżej przepisu, Syndyk wskazuje, że stanowi on swoisty sposób likwidacji wchodzącego w skład masy upadłości składnika majątku upadłego, którego nie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy, tj. których likwidacja jest niemożliwa przez Syndyka w trybie z wolnej ręki lub w drodze aukcji lub przetargu (zgodnie z art. 311 ust. 1 PU) lub których likwidacja w w/w sposób zakończyła się niepowodzeniem. Jak wskazuje się w piśmiennictwie (*P. Zimmerman, Prawo upadłościowe, Komentarz do art. 330a, Zimmerman 2022, wyd. 7, dostęp: Legalis*): przepis ten umożliwia częściowe zaspokojenie wierzycieli w sytuacji, gdy ruchomości nie będzie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy, gdyż w przeciwnym razie ruchomości takie podlegałyby wyłączeniu z masy upadłości, a nawet zniszczeniu (art. 315 PU).

Ponadto możliwość zbycia ruchomości na rzecz wierzycieli z jednej strony ma przysporzyć dodatkowych środków do masy upadłości, które mogłyby zostać przeznaczone na pokrycie kosztów tegoż postępowania oraz zaspokojenie wierzycieli. Z drugiej strony, zastosowanie art. 330a ust. 1 PU daje wierzycielowi upadłego możliwość nabycia ruchomości po cenie obniżonej o połowę, by w ten sposób zrekompensować chociaż w części straty wywołane upadłością dłużnika, a tym samym — uzyskać w jakimkolwiek stopniu zaspokojenie przysługującej mu wierzytelności.

Należy wskazać, że przejęcie przez wierzyciela składnika masy upadłości zgodnie z art. 330a ust. 1 PU nie stanowi sprzedaży w rozumieniu cywilnoprawnym, m.in. z uwagi na specyficzny sposób wykonywania w/w prawa przez wierzyciela. Wskazać należy, że realizacja w/w prawa następuje w ten sposób, iż Syndyk powinien zawiadomić wierzycieli, że oferuje możliwość przejęcia ruchomości przez wierzycieli, która w pierwszej kolejności powinna zostać skierowana do wierzycieli rzeczowych upadłego (zastawników) — z wyznaczeniem terminu na złożenie ceny z oświadczeniem o przejęciu. W przypadku bezskutecznego upływu terminu na wypowiedzenie się przez wierzycieli rzeczowych, Syndyk winien skierować ofertę w tym zakresie do wszystkich pozostałych wierzycieli upadłego — również ze wskazaniem terminu na złożenie ceny wraz z oświadczeniem o przejęciu. Następnie, po upływie wyznaczonego terminu Syndyk dokonuje zawiadomienia wierzyciela, który zaoferował i złożył najwyższą cenę o przyznaniu mu własności ruchomości, zaś pozostałym zwraca uiszczoną cenę i zawiadamia o wyniku tego swoistego przetargu (za *P. Zimmerman, Prawo upadłościowe, Komentarz do art. 330a, Zimmerman 2022, wyd. 7, dostęp: Legalis*).

Jednocześnie wskazać należy, że „własność ruchomości przechodzi na wierzyciela z chwilą zawiadomienia go przez syndyka o przyznaniu mu przejętej rzeczy”. Nabycie to następuje

ze skutkami sprzedaży egzekucyjnej, których mowa w art. 313 ust. 1 PU (*R. Adamus. Prawo upadłościowe, Komentarz do art. 330a PrUpad Adamus 2021, wyd. 3*).

Jednocześnie Syndyk ustalił, że wchodzące w skład masy upadłości zapasy napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu nie mogą zostać zbyte przez Syndyka zgodnie z art. 311 ust. 1 PU, tj. w trybie z wolnej ręki lub w drodze aukcji lub przetargu. W związku z powyższym, Syndyk przystąpił do analizy przesłanek likwidacji w/w składników masy upadłości poprzez zastosowanie instytucji wskazanej w art. 330a ust. 1 PU, tj. poprzez ich przejęcie na własność przez wierzyciela/wierzycielu upadłego — w tym kwestii, czy opisany wyżej sposób likwidacji wiązał się będzie z koniecznością wystąpienia przez Syndyka do tut. Organu z wnioskiem o uzyskanie zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18%, wskazanego w art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i następnych ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Mając na uwadze opisany wyżej stan faktyczny, Syndyk wskazuje, że zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi: Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Pojęcie „obróć hurtowy w kraju napojami alkoholowymi” na gruncie wskazanego wyżej przepisu rozumie się w brzmieniu wskazanym w 2(1) ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi tj. jako: zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Zgodnie zaś z art. 9(1) ust. 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości: Zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2, wydaje się oddzielnie na obrót hurtowy następującymi rodzajami napojów alkoholowych:

o zawartości do 4,5% alkoholu oraz na piwo;

o zawartości powyżej 4,5% do 18% alkoholu, z wyjątkiem piwa;

o zawartości powyżej 18% alkoholu.

Zezwolenie to jest wydawane jest na podstawie wniosku przedsiębiorcy (art. 9 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi).

Zgodnie z definicją przedsiębiorcy zawartą w przepisach art. 4 ust. 1 Prawa przedsiębiorców: Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.

Stosownie do art. 3 Prawa przedsiębiorców, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Ponadto, uzyskanie przedmiotowego zezwolenia oraz prowadzenie działalności nim objętej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, wymaga spełnienia przez podmiot będący Wnioskodawcą szeregu przesłanek, takich jak:

- a) wskazanie adresów magazynów stacjonarnych dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takich magazynów korzysta (art. 9 ust. 3b pkt 4);
- b) złożenie oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości w celach przechowywania napojów alkoholowych, których adresy zawarte są we wniosku zgodnie z pkt 4 (art. 9 ust. 3b pkt 8 w zw. z art. 9(4) pkt 5);
- c) wniesienie opłaty za zezwolenie zgodnie z art. 9(2) ust. 1 i następne;
- d) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscach wymienionych w zezwoleniu (art. 9(4) pkt 7).

Mając na uwadze powyższe, Syndyk wskazuje przede wszystkim, iż przejęcie przez wierzyciela na własność ruchomości w postaci napojów alkoholowych o zawartości do 18% w trybie art. 330a ust.1 PU, nie wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy w kraju, wydawanego w trybie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i następnych ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Po pierwsze, Syndyk wskazuje, iż w treści art. 330a ust. 1 PU ustawodawca posługuje się zwrotem „przejęcia na własność przez wierzyciela”, które w ocenie Syndyka w żaden sposób nie może zostać uznane za równoznaczne z obrotem hurtowym, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Jak już zostało wyżej wspomniane przez Syndyka, celem przejęcia przez wierzyciela ruchomości wchodzących w skład masy upadłości w trybie wskazanym w art. 330a ust. 1PU jest częściowe zaspokojenie wierzytelności wierzyciela upadłego poprzez przyznanie mu na własność składnika masy upadłości, który nie może zostać zbyty z zachowaniem przepisów ustawy w postępowaniu upadłościowym, m.in. w drodze przetargu lub konkursu przeprowadzonego przez Syndyka. Tym samym, przy zastosowaniu tej instytucji nie mamy do czynienia z obrotem hurtowym napojami alkoholowymi w kraju, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, rozumianym

jako: zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia (art. 2 ust. 1 pkt 7 w/w ustawy). Zdaniem Syndyka, z uwagi na swoisty charakter instytucji wskazanej w art. 330a ust. 1 PU (omówiony szczegółowo w pkt 11.1. niniejszego wniosku), przejęcie przez wierzyciela na własność zapasu alkoholu w tym trybie nie może być uznane za dalszą odsprzedaż w rozumieniu art. 9 ust. 1 w zw. z art. 2(1) ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Ponadto, w ocenie Syndyka przeprowadzenie likwidacji składnika masy upadłości Wnioskodawcy w postaci napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% poprzez ich przejęcie przez wierzyciela zgodnie z art. 330a ust.1 PU nie będzie stanowiło również wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 Prawa przedsiębiorców, rozumianej jako: zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Zdaniem Syndyka przejęcie przez wierzyciela zapasu alkoholi w trybie art. 330a ust. 1 PU, nie będzie miało zarobkowego ani ciągłego charakteru — jego celem jest bowiem jedynie zaspokojenie wierzytelności wierzyciela upadłego poprzez przejęcie składnika masy upadłości (w tym wypadku w postaci zapasu napoi alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 18%, tj. głównie wódek i koniaków), a nie generowanie zysków. Ponadto, przejęcie składników masy upadłości na własność przez wierzyciela prowadzone będzie w celu likwidacji jej składników, a przez to nie może być rozumiane jako działalność o charakterze ciągłym, prowadzona w sposób zorganizowany.

Po wtóre, wskazać należy, że Syndyk nie posiada aktualnie zasobów ani środków, pozwalających mu na spełnienie przesłanek umożliwiających uzyskanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi zawartości alkoholu powyżej 18%, zgodnie z art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i nast. Ustawy przeciwdziałaniu.

Przede wszystkim, że upadły nigdy nie prowadził działalności objętej koniecznością uzyskania zezwolenia tut. Organu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, tj. w zakresie obrotu hurtowego w kraju napojami alkoholowym o zawartości powyżej 18%. Co prawda Wnioskodawca w dalszym ciągu jest przedsiębiorcą i posiada w przedmiocie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej działalność określoną jako: 46.34.A— sprzedaż hurtowa napojów alkoholowych, jednakże do czasu ogłoszenia upadłości upadły prowadził działalność gospodarczą wymagającą zezwolenia jedynie w zakresie sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych za pośrednictwem sieci sklepów firmowych. W związku z powyższym, upadły ani Syndyk nie posiadają jakiegokolwiek

doświadczenia ani niezbędnego know-how, pozwalającego na prowadzenie działalności w zakresie obrotu hurtowego, która musiałaby zostać zorganizowana niemalże od podstaw.

Podkreślenia wymaga ponadto iż po ogłoszeniu upadłości działalność gospodarcza prowadzona w przeszłości przez upadłego — w tym zwłaszcza w zakresie prowadzenia handlu detalicznego napojami alkoholowymi - nie była kontynuowana w taki sposób, by można jej było przypisać cechy zarobkowości oraz ciągłości.

Przede wszystkim Syndyk nie prowadził po ogłoszeniu upadłości przedsiębiorstwa upadłego, jak również nie występował z wnioskiem do Sędziego-Komisarza o wyrażenie zgody na dalsze prowadzenie w/w przedsiębiorstwa zgodnie z art. 206 ust. 1 pkt 1 PU w zw. z art. 213 PU. Wynikało to w szczególności z faktu daleko idącej dezintegracji przedsiębiorstwa upadłego jeszcze na etapie postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości (sygn. akt: (...)), m.in. wygaszania działalności handlowej za pośrednictwem sieci sklepów firmowych, a w zasadzie niemal całkowitego jej zaprzestania. W związku z powyższym brak było perspektyw na kontynuowanie w/w działalności przez Syndyka w toku prowadzonego postępowania upadłościowego, która mogłaby wykazywać się rentownością oraz przynosić korzyści z punktu widzenia toczącego się postępowania upadłościowego.

Tym samym, w związku z wydaniem przez Sędziego-Komisarza w dniu (...) r. postanowienia odstąpieniu od sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości, przy jednoczesnym braku wniosku Syndyka o zezwolenie na dalsze prowadzenie przez Syndyka tegoż przedsiębiorstwa (na podstawie art. 206 ust. 1 pkt 1 PU w zw. z art. 213 PU), brak jest formalnych podstaw do prowadzenia takiej działalności przez po upływie ponad 8 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości.

Ponadto Wnioskodawca nie spełnia również innych przesłanek umożliwiających wydanie zezwolenia zgodnie z art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W szczególności, brak jest możliwości do przedłożenia przez Wnioskodawcę adresów magazynów stacjonarnych dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych, do korzystania z których Wnioskodawca posiada tytuł prawny (art. 9 ust. 3b pkt. 4 w zw. z art. 9 ust. 3b pkt 8 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi). Jak zostało omówione wyżej, jeszcze przed ogłoszeniem upadłości upadły zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej za pośrednictwem sklepów firmowych, w związku z czym wypowiedzeniu uległy umowy najmu powierzchni handlowych.

Aktualnie upadły posiada jedynie tytuł prawny do lokalu (powierzchnia biurowa), w którym ma swą siedzibę (tj. ul. (...) w (...)), gdzie przechowywana jest m.in. dokumentacja Spółki oraz

powierzchni przy ul. (...) w (...) (gdzie składowane są pozostałości składników przedsiębiorstwa upadłego w postaci ruchomości). W ocenie Syndyka lokalizacja ta nie spełniłaby następnie warunków umożliwiających prowadzenie na jego terenie działalności polegającej na obrocie hurtowym napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu. Dodatkowo, w masie upadłości brak jest obecnie wystarczających środków, które pozwolił by na wynajęcie przez Syndyka odpowiedniej powierzchni magazynowej, która mogłaby zostać przeznaczona na prowadzenie na jej terenie obrotu hurtowego napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18%, jak również na sfinansowanie całego zaplecza związanego z prowadzeniem działalności (m.in. zatrudnienie pracowników).

Mając na uwadze powyższe, Syndyk zaznacza, iż prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu hurtowego napojami alkoholowym o zawartości alkoholu powyżej 18% wiązałaby się z koniecznością organizacji struktury przedsiębiorstwa od podstaw. Ponadto, wystąpienie z wnioskiem o zezwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wymagałoby poniesienia znaczących kosztów przez masę upadłości. Biorąc pod uwagę powyższe, wydatki związane z wystąpieniem przez Syndyka z w/w wnioskiem przekraczałyby znacząco potencjalne wpływy, a co za tym idzie - pozostawałoby niekorzystne z punktu widzenia niniejszego postępowania upadłościowego oraz interesu ogółu wierzycieli upadłego.

Ponadto, zdaniem Syndyka, Wnioskodawca nie posiada również możliwości likwidacji składników masy upadłości w postaci zapasu napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 18% (głównie wódek, whisky oraz koniaków) poprzez uzyskanie innego z zezwoleń, które wskazane zostały w treści Ustawy o przeciwdziałaniu.

Przede wszystkim, w ocenie Syndyka nie zachodzą przesłanki do wydania na rzecz Wnioskodawcy zezwolenia na wyprzedaż zinwentaryzowanych zapasów napojów alkoholowych, o którym mowa w art. 9(4) ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Jak zostało ustalone przez Syndyka, posiadane przez upadłego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wygasły jeszcze przed ogłoszeniem upadłości (tj. przed (...) r.), przez co niemożliwe byłoby zachowanie 6-miesięcznego terminu określonego w ewentualnym zezwoleniu, wydanym zgodnie z art. 9(4) ust. 4 Ustawy o przeciwdziałaniu. Z analogicznych przyczyn nie jest również możliwe uzyskanie przez Wnioskodawcę zezwolenia na wyprzedaż detaliczną napojów alkoholowych, o której mowa w art. 18(4) ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

W stosunku do Wnioskodawcy nie zachodzą również przesłanki umożliwiające ubieganie się o uzyskanie zezwolenia jednorazowego wymienionego w art. 18(1) ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi — Wnioskodawca nie posiada bowiem jako przedsiębiorca innego ważnego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wydanego na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi ani też nie jest jednostką Ochotniczej Straży Pożarnej. Tym samym, brak jest formalnych podstaw do ubiegania się przez Wnioskodawcę o wydanie zezwolenia na podstawie powołanego wyżej przepisu.

Dodatkowo, w ocenie Syndyka, brak jest również możliwości uzyskania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wskazanego w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, tj. w zakresie dotyczącym sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży lub poza miejscem sprzedaży, a to w szczególności z uwagi na brak możliwości spełnienia przez upadłego i Syndyka szczególnych wymogów związanych z uzyskaniem w/w zezwolenia, wskazanych w art. art. 18 ust. 5, 6 i 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Co prawda, Syndyk podjął działania mające na celu uzyskanie zezwolenia na sprzedaż alkoholu w trybie tzw. koncesji cateringowej, wymienionej w art. 18(1) ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, które zakończyło się uzyskaniem przez Syndyka zezwoleń nr (...) oraz nr (...) na podstawie stosownych decyzji tut. Organu. Następnie, Syndyk podjął próby likwidacji składnika masy upadłości w postaci alkoholu na podstawie uzyskanych zezwoleń, jednakże wyjaśnić należy, iż sprzedaż prowadzona przez Syndyka w opisanym wyżej trybie miała charakter incydentalny i dotyczyła jedynie niewielkiej ilości zapasu alkoholu znajdującego się w masie upadłości. Ponadto, Syndyk również nie posiada zasobów ani środków na kontynuowanie likwidacji zapasów alkoholu w w/w trybie, m.in. z uwagi na konieczność jednoczesnego zapewnienia usługi cateringowej. W związku z powyższym, w ocenie Syndyka, działania prowadzone na podstawie zezwoleń uzyskanych zgodnie art. 18(1) ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie doprowadzą do skutecznego zakończenia całego znajdującego się w masie upadłości zapasu alkoholu.

Tym samym, w ocenie Syndyka, z uwagi na brak możliwości uzyskania przez Syndyka innego rodzaju zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wskazanego w przepisach Ustawy o przeciwdziałaniu, co jest z kolei niezbędnym warunkiem do przeprowadzenia likwidacji w/w

alkoholu poprzez jego sprzedaż z wolnej ręki lub w drodze przetargu lub aukcji (art. 311 ust. 1 PU). Powyższe zdaniem Syndyka powoduje zatem, iż wchodzące w skład masy upadłości alkohole stanowią ruchomości, których nie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy i jedynym racjonalnym sposobem ich zlikwidowania przez Syndyka w postępowaniu upadłościowym pozostaje ich przejęcie przez wierzyciela/wierzycieli w trybie art. 330a ust. 1 PU i następane, umożliwiając tym samym ich chociażby częściowe zaspokojenie się w wyżej opisany sposób.

Jednocześnie, zdaniem Syndyka, podjęcie próby likwidacji składnika masy upadłości w postaci w/w zapasu napojów alkoholowych o zawartości do 18% alkoholu jest zasadne, m.in. ze względu na konieczność realizacji celów toczącego się postępowania upadłościowego (sygn. akt: (...)), wskazanych w art. 2 ust. 1 PU, jakimi są uzyskanie jak największych wpływów z likwidacji majątku upadłego, które przeznaczone będą mogły zostać na pokrycie kosztów postępowania oraz jak najwyższe zaspokojenie wierzycieli.

Podsumowując, w ocenie Syndyka, na likwidację składnika masy upadłości w postaci zapasu napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu, zgodnie z art. 330a ust. 1 PU, brak jest konieczności uzyskiwania zezwolenia zgodnie z przepisami art.9 ust. 1 w zw. z w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i nast. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Powyższe uzasadnione jest następującymi względami:

1. przede wszystkim, w ocenie Syndyka, przejęcie napojów alkoholowych przez wierzyciela zgodnie z art. 330a ust. 1 PU nie stanowi obrotu napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu, która wymagałaby uprzedniego uzyskania zezwolenia.
2. Upadły nigdy nie prowadził działalności objętej wymogiem uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ponadto, upadły faktycznie zaprzestał prowadzenia jakiegokolwiek działalności, w tym polegającej na detalicznej sprzedaży alkoholi jeszcze przed ogłoszeniem upadłości, zaś w związku z wydaniem przez Sędziego-Komisarza postanowienia z dnia (...) r. o odstąpieniu od sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego jako całości oraz brakiem wystąpienia przez Syndyka o zgodę na dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa w okresie po upływie ustawowego terminu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości, brak jest formalnoprawnych podstaw do prowadzenia w/w działalności przez Syndyka.
3. Wobec powyższego, Wnioskodawca nie jest w stanie spełnić pozostałych przesłanek wymienionych w treści art. 9 ust. 3b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu

- w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, umożliwiających uzyskanie zezwolenia. Przede wszystkim niemożliwe jest wskazanie adresów magazynów stacjonarnych dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych wraz z tytułem prawnym do korzystania z niego. Ponadto, Syndyk nie posiada również całego know-how ani zaplecza, pozwalającego na prowadzenie działalności, jak również środki zgromadzone aktualnie w masie upadłości nie pozwalają na zorganizowanie w/w działalności niemalże od podstaw.
4. W ocenie Syndyka, w stosunku do Wnioskodawcy nie zachodzą także przesłanki umożliwiające uzyskanie innego z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionego w ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (zezwolenie na sprzedaż detaliczną, koncesja jednorazowa, koncesja cateringowa), co skutecznie uniemożliwia Syndykowi likwidację składnika masy upadłości w postaci w trybie z wolnej ręki lub w drodze aukcji lub przetargu (art. 311 ust. 1 PU) oraz powoduje, że w/w zapas alkoholu stanowi z zasadzie składnik niezbywalny w rozumieniu przepisów ustawy.
  5. Wobec powyższego, w ocenie Syndyka, jedynym skutecznym sposobem likwidacji w/w składnika masy upadłości w postaci zapasu alkoholi stanowi ich przejęcie przez wierzyciela/wierzycieli, umożliwiając ich chociażby częściowe zaspokojenie, która to czynność — z uwagi na swój swoisty charakter — nie stanowi obrotu hurtowego napojami alkoholowym o zawartości do 18% alkoholu w rozumieniu art. 9 ust. 1 w zw. z art. 9(1) ust. 1 pkt 3 i następnie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, a przez to nie wymaga uzyskania zezwolenia ze strony tut. Organu, o którym mowa w /w przepisie.

Celem potwierdzenia wskazanego wyżej toku rozumowania, Wnioskodawca składa jednak niniejszy wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, zgodnie z art. 34 ust. 1 Prawa przedsiębiorców.

Stanowisko Ministra Rozwoju i Technologii:

Mając na uwadze treść wniosku oraz obowiązujące przepisy stwierdzam, że stanowisko wyrażone przez Wnioskodawcę wskazujące, że likwidacja przez syndyka składnika masy upadłości w postaci zapasu napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu w sposób uregulowany w art. 330a prawa upadłościowego, nie wymaga uzyskania uprzedniego zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, wydane na podstawie art. 9 ust. 1

ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r., poz. 1119 z późn.zm.) uznać **należy za nieprawidłowe**.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony **wyłącznie** na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 9, ust. 1 ww. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r., poz. 1119 z późn.zm.)). Działalność wykonywana w tym zakresie ma charakter reglamentowany i w celu jej wykonywania bezwzględnie przepisy prawa wymagają uzyskania zezwolenia w trybie przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Odnosząc się do argumentów przedstawionych przez Wnioskodawcę wskazać należy, że przepis art. 330a ust.1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U. 2003 nr 60 poz. 535 – dalej p.u.) reguluje jeden ze sposobów likwidacji składników masy upadłości. Zgodnie z tym przepisem jeżeli w skład masy upadłości wchodzi ruchomości, których nie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy, wierzyciel może przejąć na własność ruchomości wystawione na sprzedaż albo niektóre z nich w cenie nie niższej od połowy ceny oszacowania. *Ratio legis* tego przepisu sprowadza się do ułatwienia procesu likwidacji określonych składników masy upadłości w ramach postępowania, co w konsekwencji ma się przełożyć na realizację celów postępowania upadłościowego, które są określone w art. 2 ust. 1 p.u. Przepis art. 330a ust.1 p.u w ogóle nie reguluje kwestii uzyskania przez syndyka zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, co nie oznacza, że takiego zezwolenia syndyk nie powinien posiadać. W tym miejscu należy podkreślić, że kwestia ta jest poza hipoteczą i dyspozycją przepisu z art. 330a ust.1 p.u.

Zgodnie z art. 185 ust. 2 p.u. ogłoszenie upadłości nie ma wpływu na zdolność prawną oraz zdolność do czynności prawnych upadłego. Przy czym w sprawach dotyczących masy upadłości syndyk dokonuje czynności w imieniu własnym na rachunek upadłego (art. 160 ust. 1 p.u.). W konsekwencji w obrocie prawnym występuje upadły, który posiada cały czas zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych, a w sprawach związanych z masą upadłości, w skład której co do zasady wchodzi przedsiębiorstwo, jest reprezentowany przez syndyka.

De lege lata syndyk prowadzący przedsiębiorstwo upadłego może prowadzić działalność wymagającą koncesji, licencji albo zezwolenia, chyba że co innego wynika z odrębnych ustaw (art. 169 ust. 4 p.u.). *Ratio legis* tego przepisu ma na celu ułatwienie syndykowi przeprowadzenie likwidacji składników masy upadłości. Innymi słowy przepis ten pozwala syndykowi na

prowadzenie działalności na mocy koncesji, licencji albo zezwoleń, wydanych na rzecz upadłego, chyba że co innego wynika z odrębnych ustaw.

Odnosząc się do zagadnienia czy przejęcie przez wierzyciela składników masy upadłościowej w trybie art. 330a ust. 1a p.u. stanowi sprzedaż w rozumieniu cywilnoprawnym, należy podkreślić, że postępowanie upadłościowe jest szczególnym postępowaniem egzekucyjnym, w ramach którego prowadzi się egzekucję z całego majątku dłużnika na rzecz wszystkich wierzycieli. Organem egzekucyjnym jest tu nie komornik, lecz syndyk. **Stąd sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym ma skutki sprzedaży egzekucyjnej (art. 313 p.u.).** Odnosi się to do sprzedaży: ruchomości, wierzytelności i praw majątkowych w rozumieniu art. 325-334 p.u. i w tym zakresie stanowi podstawę do stosowania w pełni i wprost przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji, co skutkuje tym, że nabycie takie jest "wolne od obciążeń" (źródło: Legalis).

Każda sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym, niezależnie od trybu, w jakim nastąpiła (przetarg, aukcja, z wolnej ręki), pociąga za sobą skutek egzekucyjny. Oznacza to co do zasady, że nabywca majątku masy upadłości nie odpowiada za zobowiązania dłużnika.

W sposób szczegółowy skutki sprzedaży egzekucyjnej reguluje ustawa - Kodeks postępowania cywilnego. Prawo upadłościowe wyłącza zastosowanie Kodeksu postępowania cywilnego w takim zakresie, w jakim zawiera przepisy szczególne.

Zgodnie z art. 2¹ pkt 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia. Z definicji wynika zatem, że obrót hurtowy polega na sprzedaży napojów alkoholowych.

Jednocześnie czynność o której mowa w art. 330 a p.u. jest sprzedażą, wprawdzie egzekucyjną, ale nadal sprzedażą.

Zatem w celu prowadzenia obrotu hurtowego napojami alkoholowymi w tym dalszej odsprzedaży napojów alkoholowych, przedsiębiorca winien legitymować się zezwoleniem na obrót hurtowy napojami alkoholowymi, o którym mowa w art. 9 ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Takim zezwoleniem winien się także legitymować syndyk, który działa na rachunek przedsiębiorcy.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stwierdzić należy, że na likwidację przez Syndyka składników masy upadłości w postaci zapasu napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu poprzez ich przejęcie przez wierzyciela na podstawie art. 330a ust.1 ustawy — Prawo upadłościowe **konieczne jest**

uzyskanie przez Syndyka zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na podstawie art. 9 ust. 1 powyższej ustawy.

Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

Pouczenie:

1) Od decyzji niniejszej stronie nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Rozwoju i Technologii z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2) Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Rozwoju i Technologii (art. 127 § 3 i 129 § 2 kpa oraz art. 52-54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 329 – dalej: p.p.s.a.).

3) Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535).

4) Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.).

5) W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Ministra Rozwoju i Technologii. Z dniem doręczenia Ministrowi Rozwoju i Technologii oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.).

Opłatę za wydanie niniejszej decyzji
w wysokości 40 zł wniesiono w dniu
08.03.2022 r. na konto Ministerstwa Rozwoju i Technologii,
Nr 16 1010 1010 0039 0022 3100 0000

Z upoważnienia
Wojciech Paluch
dyrektor departamentu
/ kwalifikowany podpis elektroniczny /